

עפ"ת 46700/05/22 - טלב אבו לבדה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 46700-05-22 אבו לבדה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52250297463

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלובניק
מעורר	טלב אבו לבדה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

בפני ערעור כנגד החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' סגן הנשיאה ט' פרי) בתתע 11579-10-21 מיום 16.5.22 לפיה נדחתה בקשתו של המערער מיום 15.5.22 לביטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 2.11.21 שבגדרו הורשע המערער בעבירה של נהיגה ברכב פרטי ביום 17.8.21 ללא רישיון נהיגה בר תוקף - הרישיון פקע ביום 6.3.2017 - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961, והוטלו עליו 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך של 2500 ₪.

בגזר הדין צוין כי לחובת המערער הנוהג משנת 2000, "עבר מכביד" הכולל 56 הרשעות קודמות, וביניהן "נהיגה תחת השפעה, נהיגה בשכרות, הנאשם ריצה מאסר בפועל, ועוד".

בבקשה לביטול פסק הדין נטען כי המערער לא התייצב לדיון בבית משפט קמא בשל "מצב בריאותי קשה"; צוין בעניין זה, כי המערער הינו נכה בשיעור של 100 אחוז, ולעיתים "הוא אינו מסוגל לקום ממיטתו" (צורף אישור על נכות מביטוח לאומי, ואישור קופת חולים על מצב רפואי מיום 15.5.22); עוד צוין כי ביום הדיון, 2.11.21, סר המערער לבית מרקחת לרכישת תרופות, וצורף אישור על רכישת תרופות בבית מרקחת של קופת חולים.

באשר לגופה של עבירה נטען כי "בתיק כשלים ראייתיים אקוטניים", והותרת פסק הדין על כנו תגרום למערער עיוות דין. בנוסף צוין כי יש בעונש משום החמרה לא מידתית, שיש עמה עיוות דין כשלעצמה, והמערער שהינו אב לילדים, נזקק לרישיונו לצורך רכישת תרופות ועריכת קניות לבית.

בית משפט קמא דחה כאמור את בקשת המערער; נקבע כי המערער לא הציג כל טעם לאי התייצבותו בבית המשפט, וצוין כי כשם שהיה ביכולתו להגיע ביום הדיון לבית המרקחת, כך היה ביכולתו להגיע לבית המשפט. המערער גם לא הציג טענות הגנה, ואף לא העלה כל טעם המצדיק שיהיו בהגשת הבקשה למעלה מחצי שנה מאז שניתן פסק הדין. בנוסף נקבע כי העונש "הולם את עברו התעבורתי המכביד" של המערער.

בהודעת הערעור נטען כי ביום הדיון המערער היה אנוס לרכוש "תרופות קריטיות" אותן הוא נוטל דרך קבע להקלה על דרכי הנשימה, נוכח מצבו הרפואי, ואי נטילתן היה כדי לסכנו. בנוסף חזר ב"כ המערער על הטענה כי ייגרם למערער עיוות דין נוכח הרשעתו והעונש שהוטל עליו.

אין מקום לקבלת הערעור.

אין אני מוצא כל הנמקה ממשית לאי התייצבותו של המערער לדיון בבית משפט קמא. מאישור קופת חולים עולה כי המערער רכש ביום הדיון -השעה לא צוינה - "תרופות קבועות", ולא עלה כי נקלע למצב של דחק רפואי שהצריך טיפול רפואי מיידי או בדומה לכך, שמנע אפשרות להתייצב. העובדה כי הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בשיהוי של מספר חדשים מלמדת על חוסר ההתעניינות שגילה המערער בגורלו של הדיון בו נדון בהיעדרו, וממילא גם לא טרח קודם לדיון, בהגשת בקשה לדחותו. אין אני רואה גם בסיס לטענה בדבר עיוות דין שנגרם, ולא הוצגו כל כשלים ראיתיים, והמערער אינו טוען כי במועד העבירה היה ברשותו רישיון תקף.

באשר לעונש שהוטל, הרי שהוא משקף את חומרת העבירה - נהיגה במשך למעלה מ-4 שנים עם רישיון נהיגה לא תקף - ולחובת המערער הרשעות קודמות, מהן חמורות, עליהן נדון לעונשי פסילה ואף למאסר ממשי.

נוכח האמור הערעור נדחה.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ג סיוון תשפ"ב, 12 יוני 2022, בהעדר הצדדים.